

РЕШЕНИЕ

№ 2175

гр. София, 30.06.2010 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 11 състав, в публично заседание на 31.05.2010 г. в следния състав:

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: Мадлен Петрова

при участието на секретаря Даниела Иванова, като разгледа дело номер **2588** по описа за **2010** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 156 и сл. от ДОПК във връзка с чл. 211и, ал. 5 от Закона за митниците /ЗМ/.

Образувано е по жалба на М. В. В., Г. М. В., К. М. В. и В. М. В., всички от град К. против Постановление за принудително събиране на публични държавни вземания /ППС/ № С-36/16.11.2009г. издадено от началника на М. К., с което се определят митнически задължения общо в размер на 1437 лева, потвърдено с решение № 73/15.02.2010г.. на директора на Агенция Митници.

В жалбата се твърди, че атакуваното ППС е незаконосъобразно, тъй като за жалбоподателите в качеството им на наследници на Е Д В – получател на надлежно оформен митнически режим „внос” с предмет лек автомобил не възниква митническо задължение на основание чл. 199, ал.1, т. 6 от ЗМ. Иска се отмяна на постановлението.

В хода на съдебното производство в приложена по делото писмена молба жалбоподателите поддържат жалбата си и претендират присъждане на разноски за настоящата инстанция.

Ответникът – началник на М. Ю. в качеството му на правоприменик на началника на М. К. - административният орган, издал оспорения акт в писмена молба от 10.05.2010г. оспорва жалбата и излага съображения за законосъобразност на издаденото ППС.

Заинтересованата страна – ЦУ на Н. не се представлява в производството и не

взема становище по жалбата.

Административен съд, С. град като взе предвид доводите на страните и въз основа на събраните по делото доказателства приема за установено от фактическа и правна страна следното:

Жалбата е подадена от надлежни страни – адресати на оспорения индивидуален административен акт при спазена процедура за задължителното му обжалване по административен ред съгласно чл. 211е от ЗМ. Видно от приложените по делото 4 броя известия за доставяне всеки от жалбоподателите е уведомен за решението на директора на Агенция Митници на 22.02.2010г., поради което общата им жалба до съда от 04.03.2010г. е подадена по пощата в срока по чл. 211и, ал. 5 от ЗМ и като такава е *процесуално допустима*.

Разгледана по съществуващото на спора, същата е *основателна* по следните съображения:

Съгласно чл. 160, ал. 1 от ДОПК, приложим в настоящото производство по силата на препращащата норма на чл. 211к от ЗМ, съдът преценява законосъобразността на оспореното постановление за принудително събиране на публични държавни вземания /ППСПДВ/ като изследва дали е издадено от компетентен орган и в съответната форма, спазени ли са процесуалните и материалноправните разпоредби по издаването му.

Атакуваното ППСПДВ № С-36/16.11.2009г. е издадено от компетентен орган по смисъла на чл. 211а от ЗМ – началника на М. К., в чийто район е възникнало допълнителното митническо задължение по ЕАД № 5500/4-15007/21.07.2005г.

При издаването му е спазена предвидената от закона писмена форма и изискванията за съдържание по чл. 211в, ал.1 от ЗМ. Не се констатираха съществени нарушения на административното производство, които да са ограничили правото на защита на жалбоподателите. На жалбоподателите е връчено уведомление по чл. 206, ал.1 от ЗМ с писмо изх. № 9400-0110/04.08.2008г. съгласно приложените по делото четири броя известия за доставяне от 07.08.2008г. Уведомяването е извършено в 3-годишния срок от възникване на митническото задължение – в случая от смъртта на физическото лице титуляр на митническия режим – 01.12.2005г.

Страните в процеса не спорят по фактите. Спорът е правен и касае материалната законосъобразност на допълнително определените митнически задължения спрямо наследниците на лице, ползвало митнически облекчения при оформяне на митнически режим „внос” на лек автомобил при условията на чл. 4 от ПМС № 2/1993г. и чл. 59, т.11 от ЗДДС /отм./.

С ЕАД № 5500/4-15007/21.07.2005г. е оформен митнически режим „внос” на лек автомобил „Фолксваген Пасат” при условията на чл. 4 от ПМС № 2/1993г. с получател Е Д В. Не е спорно в процеса, че към момента на вноса получателят е инвалид и е отговарял на условията, при които се допускат митнически облекчения на това основание. Това се установява и от приложеното с административната преписка ЕР на ТЕЛК № 0164/22.01.2004г.

От приложеното по делото удостоверение за наследници № 852/05.05.2010г. на

длъжностното лице при община К. се установява, че Е В е починала на 01.12.2005г.

Административното производство по издаване на оспореното ППС е започнало по повод на заявление вх. № 9400-0110/28.07.2008г. подадено от жалбоподателите в качеството им на наследници за издаване на удостоверение, че не дължат митни сборове за вноса на горепосочения лек автомобил. В тази връзка е извършена последваща митническа проверка по документи на основание чл. 84 от ЗМ и е установено, че лицето, ползвало митническите облекчения е починало в три годишния срок, в който автомобилът е бил поставен под митнически контрол на основание чл. 660 от ППЗМ. С оглед на установеното митническите органи са приели че е отпаднало основанийето за ползване на облекчението по чл. 4 от ПМС № 2/1993г. В тази връзка е издадено Решение № 9400-0110/04.08.2008г., с което по отношение на жалбоподателите са установени митнически задължения на основание чл. 199, т. 6 от ЗМ и чл. 46 от Митническият кодекс на общността /МКО/ в размер на 1 697 лева ДДС и продуктова такса. Видно от определение 21.12.2009г. по адм. дело 877/2009 по описа на Административен съд, К. решение № № 9400-0110/04.08.2008г. е обжалвано по съдебен ред. Същото решение е послужило и за уведомление по чл. 206, ал. 1 от ЗМ.

Жалбоподателите не са заплатили доброволно така определените публични задължения, поради което е издадено и процесното постановление за принудително събиране на сумата от 1 437 лева - ДДС.

При така установените факти настоящият съдебен състав намира, че атакуваното ППС е издадено в нарушение на материалния закон.

Съгласно чл. 199, ал. 1, т.1 от ЗМ митническото задължение за стока, подлежаща на облагане с вносни митни сборове, възниква при оформяне на режим внос. Към момента на оформяне на митническия режим се преценяват и основанията за освобождаване от заплащане на митни сборове и ДДС по вноса. В конкретния случай не се оспорва от страна на ответника, че към момента на оформяне на митнически режим внос на лекия автомобил, наследен от жалбоподателите са били налице всички предпоставки за ползване на облекченията за инвалиди от страна на получателя по вноса - Е В. Следователно режимът е ползван законосъобразно. Определените допълнително митнически задължения се основават на чл. 199, ал. 1, т. 6 от ЗМ - неизпълнение на едно от изискванията при временно складиране или при ползване на митнически режим, предвид настъпилата смърт на лицето получател. Смъртта на титуляра на митническия режим не обосновава наличие на посочените в цитираната норма основания за възникване на допълнителни задължения.

Съгласно чл. 181, ал. 1 ЗМ, случаите, в които се разрешава освобождаване от митни сборове при внос или износ, се определят в Правилника за прилагане на Закона за митниците. По отношение вноса на пътнически автомобилни превозни средства, осъществяван от инвалиди за тяхна лична употреба, разпоредбата на чл. 721 ППЗМ предвижда освобождаване от вносни митни сборове в

съответствие с Постановление № 2 на Министерския съвет от 1993 г. В тази връзка с нормата на чл. 753, ал. 1 ППЗМ е въведена забрана в срок до 3 години от датата на вноса, стоките, допуснати за безмитен внос съгласно разпоредбите, предвидени в закони, международни договори или в приети до 1 януари 1999 г. постановления на Министерския съвет, да бъдат предмет на заемане, залагане, отдаване под наем или прехвърляне със или без заплащане за цели, различни от предвидените в съответните разпоредби.

Следователно в случаите на осъществен безмитен внос на автомобил за лична употреба от лица инвалиди, вносно митническо задължение за наследниците би възникнало само в някоя от хипотезите на чл. 753, ал. 2 ППЗМ, ако автомобилът е бил предмет на заемане, залагане, отдаване под наем или прехвърляне със или без заплащане, извършено в тригодишния срок от вноса. Случаят, в който правото на собственост преминава по наследство не е между изброените в този текст разпоредителни действия. Разпоредбите, които създават публични, в случая митнически задължения, следва да бъдат прилагани и тълкувани стриктно. Визираните в чл. 753 ППЗМ разпоредителни сделки са лимитативно изброени и само осъществяването на някоя от тях би довело до възникване на вносно митническо задължение, респективно - задължение за ДДС. Смъртта на вносителя - инвалид и възникналото правоприемство по силата на наследяването, не е предвидена като основание за отпадане на митническото облекчение, респективно възникване на вносно митническо задължение за наследниците му.

Принципно вярно е застъпеното от ответника становище, че този вид митнически облекчения са с оглед на личността на получателя. Но това обстоятелство се преценява към момента на ползване на митническия режим. Основанията за отпадането на облекчението са регламентирани отделно и както се посочи по – горе наследяването, както и обстоятелството дали наследниците отговарят на същите условия за ползване на митническото облекчение не поражда допълнително митническо задължение по аргумент от чл. 753, ал. 2 ППЗМ. В тази връзка всички доводи на ответника в становището му от 10.05.2010г. за личния характер на ползваното облекчение са неотносими към спора.

С оглед на изложеното следва да се приеме, че не са налице основанията по чл. 199, ал.1 т. 6 от ЗМ, при които за жалбоподателите възниква митническо задължение. Поради това издаденото постановление за принудителното им събиране следва да бъде отменено като незаконосъобразно.

За пълнота на изложеното следва да се посочи, че цитираните в постановление норми от Митническия кодекс на общността /МКО/ са неотносими към така определените митнически задължения. Чл. 27 от Регламент /ЕИО/ № 2913/92 на Съвета за създаване Митнически кодекс на общността регламентира преференциалния произход на стоките. Чл. 41 и чл. 46 от същия регламент не се отнасят до регламентиране на допълнителни митнически задължения, поради което цитираните норми не въвеждат самостоятелно правно основание за

издаване на процесното ППСПДВ.

При този изход на спора и предвид направеното от жалбоподателите искане за присъждане на разноски, ответникът следва да бъде осъден да им заплати сумата от 40 лева, платена държавна такса за образуване на съдебното производство.

Така мотивиран и на основание чл. 160, ал. 2 от ДОПК, Административен съд, С. град, I отделение, 11 състав,

РЕШИ:

ОТМЕНЯ по жалба на М. В. В., Г. М. В., К. М. В. и В. М. В., всички от град К. Постановление за принудително събиране на публични държавни вземания /ППСПДВ/ № С-36/16.11.2009г. издадено от началника на М. К., потвърдено с Решение № 73/15.02.2010г. на директора на Агенция Митници.

ОСЪЖДА М. Ю. с адрес: град Б., У. “Покровнишко шосе” – извън регулация, да заплати на М. В. В. ЕГН *, Г. М. В. ЕГН *, К. М. В. ЕГН * и В. М. В. ЕГН *, всички от град К. сумата от 40 лева /четиридесет лева/ разноски по делото.

Решението подлежи на обжалване с касационна жалба пред Върховен административен съд, в 14 – дневен срок от съобщението до страните за неговото постановяване.

Съдия: